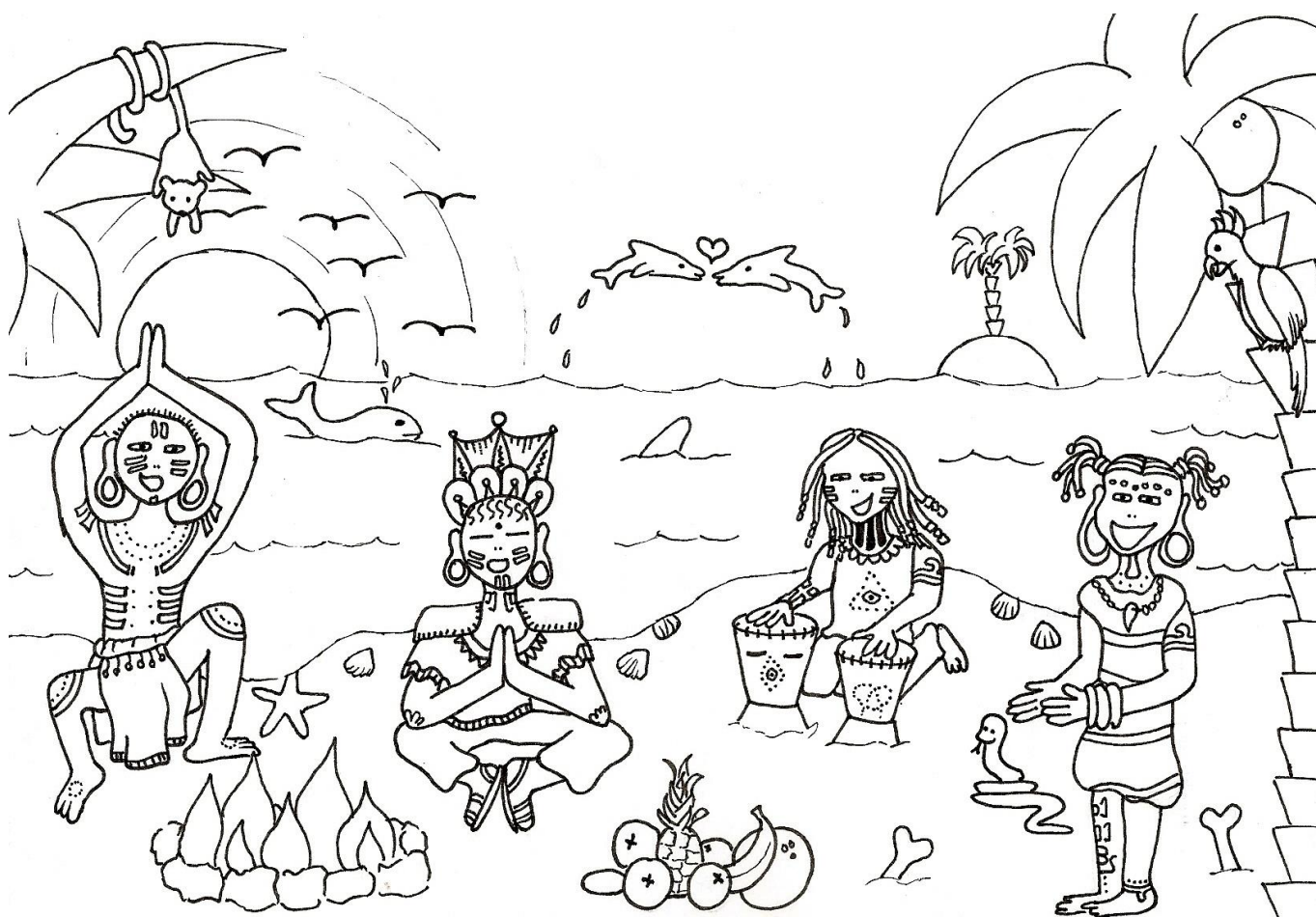

SOBOTECKÝ ŠKOLÁK

5

květen - červen
školní rok 2015/16

Michaela Pažoutová, 8. A

Návštěva partnerské školy
z polské Sobótky
str. 9 - 11

Běháme pro radost
str. 15

Mezinárodní dětská výtvarná
soutěž Lidice 2016
str. 21 - 22

Obsah

Sloupek šéfredaktora

Úvodní slovo str. 3

Školní rozhlas

Literární exkurze Praha str. 4 - 5

Zdravá pětka..... str. 5

Exkurze v Kutné Hoře..... str. 6

Návštěva Hvězdárny a planetária v Hradci Králové..... str. 6 - 7

Historický pořad o Karlu IV..... str. 7

Muzikál Eliška Kateřina Smiřická str. 8

Návštěva partnerské školy z polské Sobótky str. 9 - 11

Výstava fotografií a dokumentů Klubu přátel města Sobotky str. 12

Exkurze na pevnost Josefov a Kuks str. 12 - 13

Zeměpisný pořad - Etiopie..... str. 13 - 14

Exkurze v kravíně byla zážitkem..... str. 14

Běháme pro radost..... str. 15

Svátek slabikáře..... str. 16

Návštěva v oboře Žehrov str. 16 - 17

Vernisáž k výstavě „Sobotecko - náš domov“ str. 17 - 18

Akce školní družiny str. 18 - 19

Dějepisná exkurze k 700. výročí narození Karla IV..... str. 20

Mezinárodní dětská výtvarná soutěž Lidice 2016 str. 21 - 22

Jak vznikla naše grafika str. 22

Sobotecké branky, body, vteřiny

Pohár rozhlasu..... str. 23

Atletické soutěže..... str. 23 - 24

Přátelská utkání ve florbalu se ZŠ Dolní Bousov str. 24 - 25

Poslední šachový turnaj v tomto školním roce str. 25

Fráňova dobrodružství

Pirátské dobrodružství str. 26 - 27

Kdo si hraje, nezlobí

Voda jako povolání str. 28

Vyhodnocení historického kvízu o Karlu IV..... str. 28

Sloupek šéfredaktora

Úvodní slovo

Milí čtenáři,

školní rok 2015/2016 je již takřka minulostí a naše redakce si pro Vás přichystala poslední číslo Soboteckého školáka. Květen a červen byl bohatý na školní akce, které byly vskutku pestré. Navštívila nás partnerská škola z polské Sobótky, uskutečnil se první ročník akce „Běháme pro radost“, vyslechli jsme muzikál Eliška Kateřina Smiřická, který nacvičili žáci a učitelé ze ZUŠ J. B. Foerster z Jičína a v Městské knihovně Fráni Šrámka v Sobotce byla zahájena vernisáží výstava výtvarných prací žáků naší školy na téma „Sobotecko – náš domov“. Velkého úspěchu dosáhli žáci 6. A, kteří obdrželi čestné uznání na 44. ročníku Mezinárodní dětské výtvarné soutěže Lidice 2016.

SLOŽENÍ REDAKCE

SOBOTECKÉHO ŠKOLÁKA
školní rok 2015/2016

Šéfredaktor:

Radek Štaff

Redaktoři:

Barbora Bártová	6. A
Karolína Kozáková	6. A
Karel Kraus	6. B
Adam Stránský	6. B
Jiří Zmatlík	6. B
Lucie Reslová	7. A
Natálie Klímová	8. A
Adéla Kuželová	8. A
Michaela Pažoutová	8. A
Jan Hlavatý	9. A
Marek Ječný	9. A
Štěpánka Kubištová	9. A
Anastázie Marie Procházková	9. B

Školní časopis je dvoutměsíčník a vychází pětkrát ročně. Jeho vydavatelem je ZŠ, Sobotka, okres Jičín.

vydáno dne: 27. 6. 2016

V minulém čísle Soboteckého školáka jsme zveřejnili historický kvíz o Karlu IV. Potěšila nás poměrně hojná účast a vy se již jistě nemůžete dočkat, kdo soutěž vyhrál. Výsledky najdete na poslední straně časopisu.

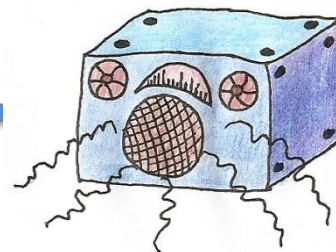
Na závěr bych chtěl poděkovat všem redaktořům školního časopisu, ale i našim učitelům, kteří po celý rok obohacovali Soboteckého školáka svými příspěvky. Přeji Vám všem krásné prázdniny a v září se budu těšit na další spolupráci. Devátákům přeji hodně štěstí na jejich nové cestě životem.

Celobarevnou verzi časopisu si můžete přečíst na našich internetových stránkách.

<http://www.zssobotka.cz/inpage/skolni-casopis>

Radek Štaff

Literární exkurze Praha

Na začátku května se naše třída 8. A vypravila na literární exkurzi do Prahy. Navštívili jsme Strahovskou knihovnu, Vyšehrad, Vyšehradský hřbitov a kasematy.

Nejprve jsme zamířili do Strahovské knihovny. Hodně nás překvapilo okolí knihovny. Čekali jsme, že to bude někde ve městě na rušné ulici, ale v okolí byl menší poklidný parčík. Před knihovnou nám paní učitelka Ortová řekla něco málo o historii. Věci, které mi utkvěly v paměti, jsou například, že knihovna obsahuje 140 000 svazků knih. Knihovna má také dva sály, Teologický a Filozofický, nebo Kabinet kuriozit. Nejvíce nás zaujala dendrologická knihovna (dendrologie = nauka o dřevinách). Knihy dokumentovaly vývoj dřevin rostoucích v ČR. V knihovně se nám velmi líbilo. Jen nás mrzelo, že jsme nemohli nahlédnout blíže ke knihám. Chápeme, že jsou to cenné tisky a rukopisy, ale rádi bychom si v nich počítli nebo nahlédli dovnitř.

Po návštěvě knihovny jsme se přesunuli na Vyšehrad, kde jsme dostali rozchod, abychom se pokochali tamním parkem a snědli své svačiny. Pak jsme se byli podívat na bájném místě, ze kterého Šemík s Horymírem skočili do Vltavy. Toto místo je velmi věrně spjato s pověstmi, o kterých píše Alois Jirásek ve Starých pověstech českých. Vyprávějí o kněžně Libuši, jak ze svého sídla na Vyšehradě věštila budoucnost Prahy nebo o Bivojovi.

Přesunuli jsme se na Vyšehradský hřbitov, kde je pohřbeno mnoho osobností naší země. Např. Bedřich Smetana, Ema Destinová, Mikoláš Aleš, Karel Čapek, Jan Neruda, Karel Hynek Mácha, atd. Nachází se u kostela sv. Petra a Pavla. Na vyšehradském hřbitově stojí hrobka jménem Slavín. Na

vrcholu hrobky je sarkofág, nad nímž se sklání okřídlená postava „Génius vlasti“. Na přední stěně pomníku stojí jména významných osobností pochovaných ve Slavíně.

Na konci exkurze jsme se šli podívat do kasemat. Nejdříve nás paní průvodkyně posadila na lavice a pustila nám dokument o Praze a kasematech. Po dokumentu jsme se měli přesunout do podzemí. Už z několika metrů byl cítit chlad. Paní průvodkyně nás nechala projít až do samého „centra“ chodeb, kde se nacházely sochy a sousoší z Karlova mostu. Zde nám něco řekla o dějinách. Podzemí je přibližně jeden kilometr dlouhé. Původně byly tyto prostory využívány jako úložiště munice nebo potravin. V kasematech se nám líbilo, jen jsme čekali, že v podzemí strávíme více času a dozvíme se něco víc o těchto chodbách.

Exkurze do Prahy se nám moc líbila, užili jsme si ji, něco nového se dozvěděli a těšíme se na nějakou z dalších.

Natálie Klímová a Adéla Kuželová, 8. A

Zdravá pětka

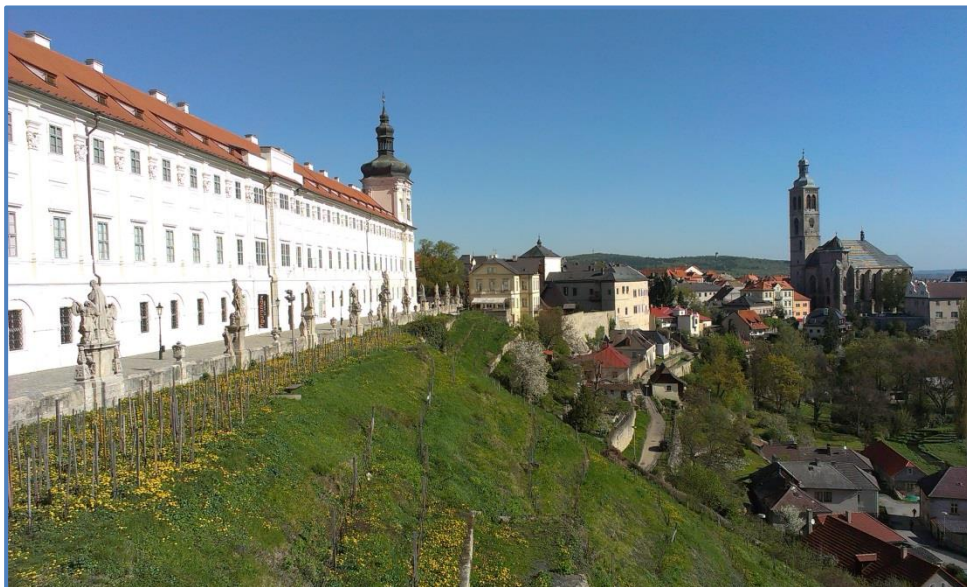

Druhý květnový pátek se třídy 6. A a 6. B zúčastnily projektu „Zdravá pětka“. Opět nás navštívila paní lektorka, která s námi již mluvila o výživě před dvěma lety - ve čtvrté třídě. Tentokrát jsme se sešli v interaktivní učebně a paní lektorka nám přednášela o správném stravování. Ptala se nás, co snídáme, upozorňovala nás na špatné návyky a naopak dobré příklady zdravé výživy. Po první hodině jsme se rozdělili a my - žáci 6. A jsme se přemístili do kuchyně. Tady nás paní lektorka rozdělila do čtyř skupin. V každé skupině jsme dostali za úkol připravit zdravý pokrm. První skupina smažila zeleninové hranolky, druhá přichystala ovocný salát, třetí pekla müsli sušenky a poslední míchala nápoj - nealkoholické mojito. Když jsme vše připravili, sedli jsme si a ochutnávali naše gastronomické pochoutky. Vše nám moc chutnalo a inspirovalo nás to k tomu, že většina z nás tyto recepty připravila i doma pro rodiče a sourozence. Po degustaci jsme umyli a uklidili nádobí, poděkovali jsme paní lektorce a těšíme se na další setkání.

Barbora Bártová, 6. A

Exkurze v Kutné Hoře

Ve středu 11. května 2016 jsme vyrazili na exkurzi do Kutné Hory. Jeli s námi také žáci 6. B, kteří navštívili Libici nad Cidlinou a Poděbrady.

V Kutné Hoře jsme nejdříve zavítali do chrámu sv. Barbory, který je zajímavý svým vnějším opěrným systémem pilířů, typickým pro gotiku. Když jsme si prohlédli spodní část chrámu, mohli jsme se podívat i nahoru do vnitřní galerie, kde byla výstava chrličů. Dále nás čekala návštěva původní středověkého dolu. Zde jsme dostali tradiční hornický oděv - halenu s kápí tzv. perkytli, helmu a svítilnu a v hloubce 22 m pod zemí jsme prošli 250 metrovým úsekem tohoto dolu. Následně v Českém muzeu stříbra jsme se dozvěděli, jakou cestu musela urazit stříbrná ruda, než z ní vyrazili mince. Pak už nás čekala jen návštěva Vlašského dvora - bývalého královského paláce a mincovny z 13. století, kde se razily stříbrné mince zvané pražské groše.

Myslím, že se budeme do Kutné Hory rádi vracet.

Lucie Reslová, 7. A

Návštěva Planetária a hvězdárny v Hradci Králové

Ve středu 11. května 2016 navštívila naše třída 5. A a také třída 5. B Planetárium v Hradci Králové.

Ráno jsme přišli do školy jako obvykle s jednou výjimkou, jeli jsme do planetária. K dopravě jsme využili autobus. Když jsme dorazili na místo, trochu jsme si odpočinuli v přilehlém parku a poté šli do nové budovy planetária.

Viděli jsme tam plazmovou kouli, dotykovou

obrazovku a jiné vymoženosti. Také jsme byli ve virtuální místnosti, kde jsme zhlédli působivý film o vesmíru, Slunci, planetách, Zemi, Měsíci a souhvězdích.

Následně jsme šli do staré budovy, kde nás pan průvodce s výkladem provedl. Tam jsme měli možnost pozorovat Slunce dalekohledem a také to, jak se střídají roční období.

Nakonec jsme si zakoupili suvenýry - pohlednice a turistické známky a jeli jsme autobusem zpět ke škole.

Moc se nám to líbilo.

Filip Novák, 5. A

Historický pořad o Karlu IV.

V pátek 13. května 2016 jsme si v naší škole připomínali 700 let od narození Karla IV. K tomuto výročí byl přichystán tematicky zaměřený program, který nás měl vtipnou formou zavést do doby, kdy Karel IV. žil a působil. Společnost středověkého života W-Arlet pro nás připravila scénku i s dobovými kostýmy, do které zapojila i nás žáky. Jediné, co mi vadilo, bylo to, že představiteli jedné z hlavních rolí nebylo skoro vůbec rozumět. Poté jsme si vyslechli dobové písničky v podání hudebníků z Plzně doprovázené na historické hudební nástroje. Nepochopila jsem však, proč účinkující přešel později k novodobým písničkám, které nijak nesouvisely s Karlem IV., ale rádi jsme si s ním zazpívali. Myslím si, že i přes mé výhrady to bylo příjemně strávené páteční dopoledne.

Štěpánka Kubištová, 9. A

Muzikál Eliška Kateřina Smiřická

Ve čtvrtek 19. května 2016 jsme se vydali na muzikál Eliška Kateřina Smiřická. O velké přestávce jsme nastoupili do autobusu a jeli do Jičína, vystoupili na „Husovce“ a došli do Masarykova divadla. Divadlo bylo plně obsazeno žáky škol. Měli jsme místo na balkoně. Děj se odehrával v 17. století, kdy se mladá a krásná dcera knížete Eliška zamiluje do mladého kováře

Jiříka. Rodiče jí však chtěli provdat za bohatého šlechtice, a proto ji uvrhli na 12 let do sklepení na Hrubé Skále a později na Kumburku u Jičína. Otta Jindřich z Warttenberga ji vysvobodil a vzal si ji za ženu. Podle příběhu Eliška z nešťastné lásky zapálila střelný prach, a tím vyhodila jičínský zámek

do povětří. Skutečnost je však jiná, nicméně ten příběh byl pěkný. Na jevišti vystoupilo 120 muzikantů a zpěváků - všichni účinkující byli ze ZUŠ Josefa Bohuslava Foerstera v Jičíně. Z naší školy se tohoto projektu zúčastnila spolužačka Nikola Jurigová, která hezky zpívá, a dále např. bývalá žačka sobotecké školy Žofie Buchalová, která ztvárnila kněžnu a maminku Elišky Kateřiny Smiřické. Muzikál se nám všem velice líbil.

Zdroj informací: Jičínský deník

Zdroj fotografií: www.zusjicin.cz

Barbora Bártová a Karolína Kozáková, 6. A

Návštěva partnerské školy z polské Sobótky

Květen se stal již neodmyslitelně měsícem, ve kterém se setkáváme s našimi přáteli z polské Sobótky, abychom spolu strávili tři dny plné zábavy, turistiky, sportu a poznávání.

Letošní návštěva však začala poněkud neočekávaně, a částečně narušila plánovaný páteční program. Příjezd výpravy jsme totiž očekávali kolem poledne, ale ta nakonec dorazila do cíle kvůli závadě na autobusu s dvou a půl hodinovým zpožděním. Byli jsme však rádi, že se technické potíže podařily šikovnému panu řidiči odstranit.

Po rychlém obědě a ubytování jsme se přesunuli přes ulici do výstavní síně zdravotního střediska, kde si naši přátelé mohli prohlédnout velmi poutavou výstavu fotografií a dokumentů MUDr. Ivana Kafky, který je předsedou Klubu přátel města Sobotky. Následoval přesun na Humprecht, kde na polské přátele čekala naše bývalá žákyně Kamila Šourková, která je seznámila s historií loveckého zámečku. Před návratem do školy se ještě uskutečnil závod v běhu do schodů. Všichni účastníci poté obdrželi pamětní listy a originální keramické medaile, které pro tuto příležitost vyrobily naše šikovné paní učitelky a vychovatelky. Páteční program byl zakončen večerní diskotékou, kterou režírovali naši bývalí žáci Vít Černý a Jiří Resl. Tito zkušení DJové si nachystali směsici moderní taneční hudby doprovázenou světelnými efekty, což si všichni náramně užívali.

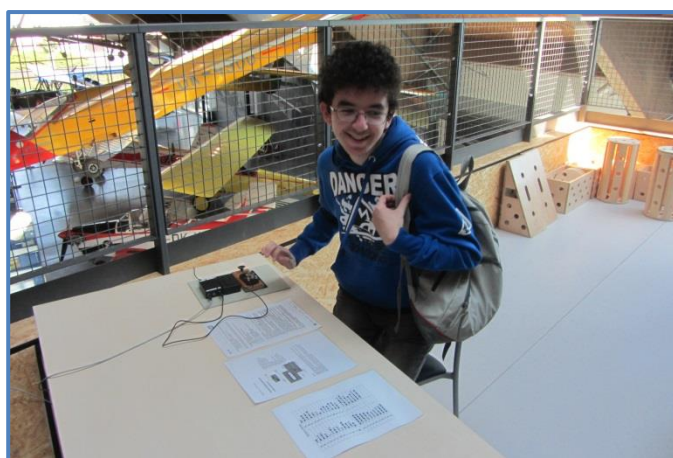
Sobotní sluncem zalitý den byl celý ve znamení Valdštejnských slavností, kterých jsme se společně v Jičíně zúčastnili. Nejprve jsme si prošli historické trhy, kde jsme mohli spatřit kejklíře, ukázky starých řemesel, a to vše za doprovodu dobové hudby, která zněla po celém náměstí. K vidění bylo i ležení valdštejnských vojsk nebo

interaktivní model barokní komponované krajiny. Po jedenácté hodině jsme se přemístili ke kostelu sv. Jakuba, kde jsme již netrpělivě vyhlíželi průvod družiny Albrechta z Valdštejna a jeho dvora. Po jeho projití jsme společně vyšlapali 156 schodů Valdické brány, abychom se mohli z jejího ochozu rozhlédnout po městě a jeho okolí z ptačí perspektivy. Pohled to byl opravdu nádherný. Následně jsme se vydali na procházku lipovou alejí do Libosadu, kde jsme si v parku před Valdštejnskou lodží udělali malý piknik a společně poobědvali. Po návratu do Jičína jsme se ještě podívali na přehlídku vojenských oddílů, která byla i díky simulovaným bitvám velmi působivá. Tím byla naše návštěva Valdštejnských slavností zakončena a následoval už jen přesun autobusem zpět do Sobotky.

V neděli jsme po snídani vyrazili do nedaleké Mladé Boleslavi, abychom si společně s našimi polskými přáteli prohlédli Letecké muzeum Metoděje Vlacha. Kromě plně funkčních letadel jsme mohli spatřit mnoho interaktivních prvků a předmětů, které s letectvím úzce souvisí. Jeden polský žák neváhal a díky trenážeru si vyzkoušel, jak se asi cítí pilot v letadle. Myslím si, že po této zkušenosti se mu ještě dlouho točila hlava. Součástí muzea je také vyhlídková věž, ze které jsme měli krásný výhled na celé letiště. Čas však neúprosně běžel a my jsme se již museli vracet zpět do Sobotky, abychom stihli oběd. Po něm si naši přátelé sbalili svá zavazadla a vydali se na cestu zpět do Sobótky.

Již nyní se těšíme na září, kdy se naše cesty opět propojí, neboť jsme byli pozváni na týdenní pobyt na Zelenou školu do polského Jaroslawiece.

Radek Štaff

Výstava fotografií a dokumentů Klubu přátel města Sobotky

Během měsíce května měli žáci naší školy možnost zhlédnout ve výstavní síni zdravotního střediska velmi působivou výstavu fotografií a dokumentů MUDr. Ivana Kafky. Výstava byla uspořádána u příležitosti 90. výročí od založení Klubu přátel města Sobotky, jehož činnost je zde na mnoha fotografiích zdokumentována. Děti si tak mohly prohlédnout fotografie a plakáty ze soboteckých jarmarků, fotografie z oslavy 500. výročí povýšení Sobotky na město, ale i překrásné snímky zachycující krajinu Českého ráje ve všech ročních obdobích. Na výstavě si mohly prohlédnout také mnoho dalších zajímavých předmětů, diplomů a ocenění, které Klub přátel města Sobotky v čele se svým předsedou MUDr. Ivanem Kafkou získal. Největším úspěchem bylo vydání exkluzivní publikace „Krajinou Českého ráje - Sobotecko“, která získala první cenu na TOURPROPAGu. Děkujeme manželům Kafkovým, že nám všem umožnili výstavu zhlédnout.

Radek Štaff

Exkurze na pevnost Josefov a Kuks

Dne 25. května 2016 jsme jeli s naší třídou na exkurzi. Nejprve jsme dorazili do pevnosti Josefov. Po příchodu se nám představily naše dvě paní průvodkyně a pustily nám krátkou prezentaci na úvod naší prohlídky. Po skončení prezentace nám vysvětlily hru, kterou budeme v průběhu exkurze plnit. Rozdělili jsme se do šesti týmů, kterým byla přidělena určitá hodnost. Např. minéři, řemeslníci, dělostřelci... Pak jsme vyrazili na prohlídku chodeb. Vojenské chodby byly chladné, úzké a bez světla, proto jsme dostali svíčky. Paní průvodkyně nás seznamovaly s historií pevnosti a zajímavostmi. Dozvěděli jsme se, že se v chodbách vojáci museli orientovat po tmě, aby nebylo světlo nápadné nepříteli, nebo že museli dobře rozpoznávat zvuky, aby správně odhadli situaci a v ten správný čas zaútočili. Mohli jsme si vyzkoušet, jak se vojáci orientovali, prohlédnout si,

kde spali, nebo zkoušet rozdělat oheň pomocí křesadla. Prohlídka se mi moc líbila, byla zajímavá, poučná a myslím, že hra dodala prohlídce na zábavnosti.

Poté jsme jeli na Kuks. Tam nás paní průvodkyně seznámila s tím, jak hospital vznikal, jak vypadalo jeho okolí a co se s ním v průběhu staletí dělo. Nejvíce se mně líbil popis okolí Kuksu. V jeho největším rozkvětu to tam hodně žilo. Po úzké řece projížděly pramice s hudebníky a naproti Kuksu byl postaven zámek. Pak vše ale zchátralo a bylo zbořeno. Zbylo jen to, co se nejvíce využívalo. Dále se mi líbilo v lapidáriu. Dnes tam jsou vystaveny sochy dobrých a špatných vlastností. Prohlídku jsme zakončili v historické lékárně. Tam nám paní vyprávěla, z čeho se dělaly dříve léky. Tím naše prohlídka skončila.

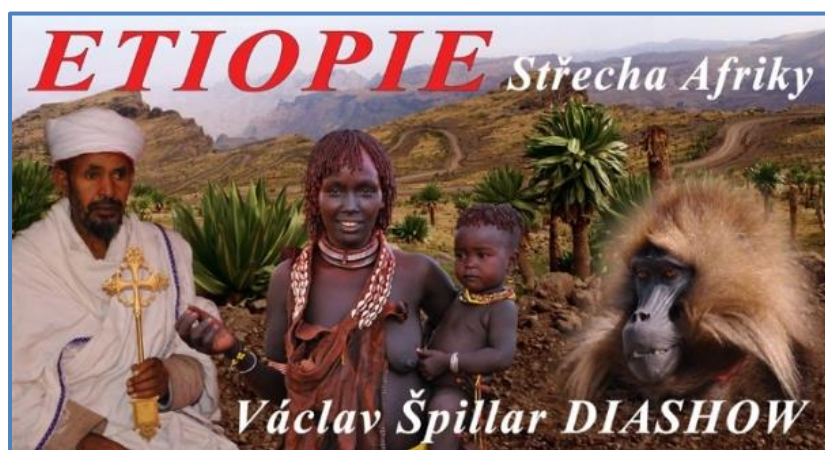

Na exkurzi se mi moc líbilo. Měli jsme hezké počasí a moc se těším na nějaký další podobný výlet.

Natálie Klímová, 8. A

Zeměpisný pořad - Etiopie

Po roce k nám opět zavítali dva nám všem známí cestovatelé. Letos si připravili prezentaci o Etiopii, kterou navštívili v období Velikonoc. Její hlavní město je Addis Abeba. Etiopii se přezdívá Země opálených lidí a má 90 milionů obyvatel. Je to druhá nejchudší země na světě, ale prý tam žijí jedni z nejusměvavějších lidí v Africe. Většina obyvatel vyznává křesťanství.

Nejprve se manželé vydali do skalních kostelů, a protože bylo zrovna období Velikonoc, zastihli v kostelech pozoruhodné mše, které nejsou jen tak k vidění. Tyto kostely jsou vytesány z kusů skály a to je jejich výhoda. Jsou téměř nezničitelné. Nejvíce mě zaujal kostel, do kterého prý lidé chodí umírat. Když už cítí, že dlouho na

světě nebudou, vydají se na poslední cestu před smrtí. Po příchodu ke kostelu počkají, než umřou a jejich těla jsou pak zabalena do bílého plátna a položena za kostelní zed'. Poté se cestovatelé podívali do vesnic etiopských kmenů. Dozvěděli jsme se, že tamní obyvatelé jsou moc pohostinní, i když v ten čas drželi období půstu (celý den nemohou jíst ani pít). Díky tomu mohli manželé ochutnat místní jídla (např. kravská krev, maso z krokodýla). Dále jsme mohli spatřit na fotografiích jejich domy přezdívané sloní chýše (díky barvě a tvaru připomínajícího slona). Tyto chýše jsou

stavěné do výšky asi 15 metrů, to protože jejich domy jsou zespodu ojíhány termity. Takoveto chýše vydrží asi 60 let. Je zajímavé, že každá vesnice se specializuje na jeden druh určitého výrobku (keramika, hnědé uhlí, slunečníky). Dále cestovatelé podnikali výlety do divoké krajiny, aby spatřili některé ohrožené druhy zvířat (např. miniantilopy). Svoji výpravu zakončili jízdou po jezeře Tankva na ostrov, který je zajímavý tím, že je na něm schována 1 z 3500 kopií archy úmluvy. Nakonec přijeli zpět do Addis Abeby, aby se mohli vrátit zpět domů.

Pořad se mi moc líbil, naučila jsem se toho spoustu nového, moc se mi líbily fotografie, které manželé v Etiopii pořídili, a doufám, že zase příští rok manželé navštíví nějakou cizí zemi a přijedou, aby nám o ní něco zajímavého pověděli.

Natálie Klímová a Michaela Pažoutová, 8. A

Exkurze v kravíně byla velkým zážitkem

V úterý 31. května 2016 se žáci druhých tříd vydali do kravína na Staňkovu Lhotu. Zde nás mile přivítal zooteknik Agrochovu pan Josef Vitina, který s námi celou prohlídku velmi trpělivě absolvoval.

Nejprve jsme se zastavili u dlouhé řady samostatných buněk pro narozená telátka. Děti byly z telátek naprosto unešené. Telátka se od nich nechala hladit, olizovala dětem prstíky a některá je jen v klidu pozorovala.

Malá telátka jsou umístěna v buňkách první dva měsíce života. Za 1 rok se zde narodí na 1200 telátek. Děti byly velmi zvědavé, zahrnovaly pana Vitinu celou řadou nejrůznějších dotazů, na které jim ochotně odpovídal.

Potom jsme se vydali do velkých prostor kravína, kde jsou ustájené březí samice. Pokračovali jsme do ustájení dojnic i odrostlejších telat.

Velkým zážitkem bylo i zhlédnutí práce ošetřovatelů při úpravě paznehtů krav. V závěru naší návštěvy jsme nahlédli do prostor velké moderní dojírny. Po malém občerstvení jsme se vydali zpět do školy.

Dětem se návštěva kravína moc líbila a odnesly si spoustu zážitků i dojmů.

Mgr. Alena Slavíková

Běháme pro radost

Na Den dětí uspořádala naše škola sportovní akci s názvem „Běháme pro radost“, která se uskutečnila v odpoledních hodinách na kolbišti pod Humprechtem. Prvního ročníku se zúčastnilo úctyhodných 89 běžců z řad žáků, rodičů, ale i prarodičů. Trasa byla dlouhá 1,1 km a mohli jsme ji proběhnout, či projít. Běh začal krátkou společnou rozcvičkou, kterou vedly paní učitelka Romana Chlumová s pedagogickou asistentkou Petrou Královou. Poté jsme se společně vyfotili a již se mohlo odstartovat. První doběhl do cíle Jiří Havlík z 8. A, následovaný Jiřím Zmatlíkem z 6. B a Štěpánem Reslem ze 4. B. Když doběhli všichni do cíle, nastal čas vyhlásit konečné výsledky. Paní ředitelka předala deseti nejúspěšnějším běžcům diplomy a paní učitelka Jana Zumrová originální keramické medaile. Vše vtipně komentoval pan učitel Jindřich Bada, moderátor celé sportovní akce. Mně osobně se běh moc líbil.

Anastázie Procházková, 9. B

Svátek slabikáře

Druhý červnový den odpoledne si naši prvňáčci pozvali do školy své rodiče a prarodiče, aby jim předvedli, co se všechno během jednoho roku ve škole naučili. Četlo se, zpívalo, recitovalo, a k vidění byla dokonce i pohádka, kterou si nacvičili žáci 1. B. Ve třídách panovala slavnostní atmosféra a všichni si to náramně užívali.

Radek Štaff

Na návštěvě v oboře Žehrov

Žáci druhých tříd se v úterý 14. června vydali do obory Žehrov, která byla založena v 1. pol. 19. století a existuje zde dodnes. Přes 300 ha lesního porostu, roklín a skalnatých srázů je využíváno k chovu muflonů, daňků a divočáků. Celá obora se nachází v CHKO Český ráj. Její převýšení dosahuje místy až 80 m.

Naším průvodcem zde byl pan Martin Prudič, který nás mile přivítal a seznámil stručně s historií obory. Potom jsme se již vydali na cestu. Poznávali jsme stromy, míjeli nově vysázené oplocené plochy, místa určená k potravě zvěře s velikými krmelci, posedy pro myslivce.

Stádo muflonů i daňků jsme zahlédli sice několikrát, ale vždy jen prchající v povzdálí. Přece jen naše

návštěva v oboře vyrušila zvěř z běžného každodenního poklidu.

Cestou děti pozorovaly vše, co je právě zaujalo. Od malých žabiček při cestě, přes brouky a rostliny. Obrovské štěstí jsme měli, když jsme se dostali na dohled k hnízdu orla mořského. To bylo

překvapivě velmi dobře viditelné. Naskytl se nám jedinečný pohled na dvě odrostlejší mlád'ata odpočívající na hnízdě. Pozorovali jsme je, jak pouhým okem, tak i pomocí dalekohledu.

Při další cestě na nás čekalo ještě jedno překvapení. Téměř u cesty děti objevily odpočívající malé daňčí mládě. Než se polekalo a uteklo, měli jsme dostatek času si jej zblízka dobře prohlédnout.

Naše dopolední putování jsme zakončili odpočinkem u lovecké chaty, kde jsme si s chutí opekli buřtíky. Zde si také děti vyzkoušely malý přírodovědný testík. Ten prověřil, jak kdo pozorně poslouchal a sledoval jednotlivé informace a zajímavosti o fauně i floře zdejší obory.

Naší návštěvě přálo i počasí, a tak jsme si pobyt v přírodě opravdu pěkně užili. Chtěli bychom panu Prudičovi moc poděkovat za čas, který nám věnoval, za trpělivost a především za spoustu zajímavostí, o které se s námi podělil. Byl to opravdový zážitek!

Mgr. Alena Slavíková

Vernisáž k výstavě „Sobotcko - náš domov“

V úterý 14. června 2016 jsme se sešli v Městské knihovně Fráni Šrámka v Sobotce, kde se konala vernisáž k výstavě prací žáků ZŠ Sobotka na téma „Sobotcko - náš domov“, které je zároveň v tomto roce naším celoškolským projektem.

V rámci výtvarné výchovy jsme vytvořili tolik zajímavých prací, že jsme se o ně rozhodli podělit, a to právě prostřednictvím výstavy. Zaměřili jsme se především na krásnou architekturu Sobotky, na její dominanty jako je kostel, náměstí a bezesporu zámek Humprecht. S dětmi jsme si vyšli kreslit do pléneru, stejně tak se nám předlohou staly staré dobové i současné fotografie.

Vznikaly obrázky i grafiky velkých formátů, stejně tak i malé grafiky ex libris. Kreslili jsme, malovali, kombinovali techniky, lepili i modelovali papírový model Sobotky. Vyzkoušeli jsme si ilustrace básní a písní se soboteckou tematikou.

Naší největší pýchou je obraz, grafika budovy naší školy, visící na schodišti, která nám přinesla ocenění za kolektivní práci dětí na Mezinárodní soutěži Lidice. Této prestižní soutěže se zúčastňují školy z celého světa.

Závěrem bych chtěla zdůraznit, že většina vystavených dětských prací jsou práce žáků bez jakýchkoli výtvarných ambicí. Přesto si dovolím tvrdit, že bychom se výsledky mohli rovnat některým základním uměleckým školám.

Dětem bych proto chtěla moc poděkovat za jejich trpělivost a snahu.

Výstava potrvá do 26. srpna 2016.

MgA. Adéla Brabcová

Akce školní družiny

Výlet do Dětenic

A byli jsme na výletě!

Tentokrát v blízkých Dětenicích. Autobus nás odvezl před zámek. Procházeli jsme parkem k zámku a tam na nás čekalo překvapení! Rozlétly se dveře a v nich čarodějnice ŽIZULDA, která nás přivítala po svém způsobu a provázela nás celým zámkem, ale i Dětenickým peklem. Žizulda nás seznámila s bohatou historií zámku, s rody a panovníky, kteří zámek vlastnili, ale i se současným majitelem p. Ondráčkem, který ho v roce 2008 zchátralý koupil a opravil do dnešní podoby. Po malé rozcvičce (vyběhli jsme schody), jsme se dostali do prvního patra, kde na nás čekal obrovský tygr a mnoho loveckých trofejí, dále pak Valdštejnský salónek, hudební sál, taneční sál, zlatý pokoj, modrý salónek a největší sál - rytířský. To byla nádhera! Bylo co obdivovat!

Po prohlídce krásného zámku na nás čekalo Dětenické peklo! Trochu jsme se báli, dokonce jsme šli za ruce i s paní vychovatelkou, i Žizulda pomohla. Ale ti čerti, ti byli oškliví! A všude jen hořely svíčky a pod kotlem bylo zatopeno! Viděli jsme také mučírnu a hned jsme přísahali, že budeme hodní, nebudeme se nikomu vysmívat, nad nikým se povyšovat, budeme mluvit pravdu... A když dojdete až k východu z pekla, tam na vás čeká maska čerta, a když si mu sáhnete na nos a budete si

něco přát, prý se vám to splní. Ale to už jsme se šli podívat do středověkého hotelu. Taky nás tu provedla taková zvláštní rozcuchaná a roztrhaná osoba! Ale komůrky na spaní byly úžasné! Dřevěné bytelné postele a na nich pořádné duchny. To by se to spalo! A co by to bylo za výlet bez nakupování suvenýrů. Nakoupili jsme si malé suvenýry a hybaj do Sobotky!

Děkujeme Dětenicím a jejich strašidlům za krásné odpoledne.

Exkurze do sobotecké firmy Nova a. s.

Víte, jak se vyrábějí švestková povidla, marmelády, hořčice.....? My už ano. Navštívili jsme Novu a.s. a paní Kratochvílová nám ukázala nejprve velké kotle, kde se vše uvaří, pak stroj, který povidla stáčí do kelímků a opatří je víčkem. Byla i malá ochutnávka povidel. Ochutnali jsme také čerstvou hořčici. Ta byla ostrá! V další hale jsme viděli velký papiňák, ve kterém se steriluje zelí. Líbil se nám i stroj, který balíčkuje hrách, směs na halušky. A už jsme pokračovali do další haly, kde se stáčel do barelů jahodový sirup. Ten byl taky dobrý!

Děkujeme paní Táně Kratochvílové za pěknou exkurzi.

Věra Valentová

Dějepisná exkurze k 700. výročí narození Karla IV.

K*700
1316—2016

V minulém čísle Soboteckého školáka jste si mohli přečíst o akcích, které naše škola pořádala v květnu k 700. výročí narození Karla IV. To nejlepší nás ale čekalo až 16. června, kdy jsme se vydali do Prahy na unikátní výstavu Císař Karel IV. 1316 - 2016. Koná se do 25. 9. ve Valdštejnské jízdárně, následně bude k vidění v Norimberku v Germánském národním muzeu. Pořadatelé jsou Národní galerie v Praze a Dům bavorských dějin ve spolupráci s Vědeckým centrem pro dějiny a kulturu východní a střední Evropy při univerzitě v Lipsku.

Cílem výstavy je představit Karla IV. jako mimořádnou osobnost evropských politických a kulturních dějin, jako zbožného, vzdělaného, cílevědomého a prozíravého panovníka. Tvůrci výstavy se také snažili představit Karla IV. veřejnosti jako historickou osobnost s jejími pozitivními i stinnými stránkami. Karlova osobnost je zde promítnuta na pozadí širokých dobových

kulturně-historických souvislostí, k nimž ve 14. století patřily např. klimatické změny, sucha i povodně, neúrody, hladomory, morové epidemie, židovské pogromy anebo finanční krize.

My jsme si výstavu nejprve prošli s lektorkou, která stručně shrnula nejdůležitější události Karlova života. Moc se nám líbilo např. zobrazení pohřebního průvodu, který byl díky hře stínů opravdu působivé. Poté jsme pracovali ve skupinách s pracovními listy. Vyzkoušeli jsme si tak třeba práci s tiskařským lisem, tvorbu zlatníka nebo sochaře a mnoho dalšího.

Poté jsme se přesunuli k Muzeu Karlova mostu, kde na nás čekala plavba po Vltavě. Protože bylo nádherné počasí, vezli jsme se na otevřené lodi zvané Bivoj. Nalodili jsme se pod Křižovnickým náměstím, propluli jsme kolem Staroměstské mostecké věže Karlovým mostem k Bradáčovi - nejstaršímu pražskému vodočtu. Pak jsme zamířili proti proudu Vltavy v místě s unikátním panoramatickým výhledem na Karlův most a mostecké věže, malostranské střechy, Pražský hrad a malostranský horizont od Petřína až po Kramářovu vilu. Dále jsme pokračovali kolem Muzea Bedřicha Smetany do podjezí Staroměstského jezu s výhledem na Smetanovo nábřeží a Národní divadlo a zároveň s unikátním výhledem na Pražský hrad a pobřeží ostrova Kampa se Sovovými mlýny. Poté jsme zajeli do vodního kanálu Čertovka. Pan průvodce nás během plavby seznamoval s místy, která jsme míjeli, a s historií Karlova mostu. Ke svému povídání nám pustil také Smetanovu Vltavu. Krásné počasí jen umocnilo zážitek z plavby a připomnělo nám blížící se prázdniny.

Mgr. Pavla Kozáková

Mezinárodní dětská výtvarná soutěž Lidice 2016

Žáci 6. ročníku se letos zapojili do 44. ročníku Mezinárodní dětské výtvarné soutěže Lidice 2016 a za svou kolektivní práci na téma „ŠKOLA? VZDĚLÁNÍ“ získali čestné uznání. Po zveřejnění výsledků se paní učitelka MgA. Adéla Brabcová rozhodla, že se děti za odměnu pojedou na výstavu do Lidic podívat a převezmou osobně ocenění. Část žáků třídy 6. B, kteří se do soutěže nezapojili, vystoupili během cesty v obci Zákolany a vydali se po červené turistické značce na pěší túru do Kralup nad Vltavou. V Lidicích vystoupil zbytek výpravy a přemístil se do zdejší galerie, kde jsou momentálně všechny oceněné práce vystaveny. Pro žáky byl nachystán velmi zajímavý doprovodný program. Po přivítání se odebrali do prvního patra galerie, kde se posadili kolem papírového pásu, na kterém byla pouze dvě slova: GALERIE a MUZEUM. Děti měly za úkol přiřadit k oběma slovům hesla, která s nimi nějakým způsobem souvisejí.

V další části programu se šestáci dozvěděli, že se do soutěže zapojilo celkem 18 075 dětí ze 77 zemí světa a zdaleka ne všechny se dočkaly nějakého ocenění. Cenu dle slov lektorky obdrželo pouze zhruba 6% soutěžících. Naši žáci by si tedy v souvislosti s tímto zjištěním měli získaného ocenění opravdu považovat.

V poslední fázi programu se děti rozdělily do pěti skupin a jejich úkolem bylo správně přiřadit popis činnosti k profesím, které se v muzeu či galerii vyskytují. Šlo o lektora, kurátora, kustoda, restaurátora a správce depozitáře. Žáci si poté profese rozdělili a měli svou činnost prezentovat před svými spolužáky při popisu tří vybraných uměleckých děl. Tato hra byla velice zábavná a hodně jsme se při ní nasmáli.

Nakonec si žáci výstavu prošli a z rukou organizátorů soutěže převzali čestné uznání. V příštím ročníku bude tématem „CESTOVÁNÍ“, a tak věříme, že se naši žáci opět do soutěže zapojí.

Radek Štaff

Jak vznikla naše grafika

Mezinárodní soutěž Lidice vypisuje každý rok jiné téma. Téma pro tento rok bylo "ŠKOLA? VZDĚLÁVÁNÍ". K soutěži bývají ještě vypsána jednotlivá podtémata, z kterých si žáci mohou vybírat nebo se mohou inspirovat. My jsme se s 6. A rozhodli pro jednoduché téma "Moje škola". Zvolili jsme jednoduchý pohled na školní budovu, tu jsme zrcadlově překreslili, kresbu jsme převedli do grafické podoby tak, aby z ní šla následně vytvořit papírová matrice, tedy jakási raznice, která tiskne. Samotnou kresbu jsme ještě následně převedli na jednotlivé díly.

Děti pracovaly v malých skupinkách, kdy každá z nich pracovala na jiné části. Bylo pro ně tedy velmi náročné udržet nejen zrcadlový tvar, ale i vzájemně napojit jednotlivé díly k sobě. Žáci také prokázali značnou známku trpělivosti, protože matrice vylepovali z malých kousků papíru. Tisk totiž spočívá v tom, že se tisknou pouze vyvýšená místa. Pokud chceme na obrázku znázornit bílou linku, musíme vyplnit místo okolo ní. To chce ovšem

potřebnou dávku představivosti a jistě i cvik. Děti se potom prostrídaly i u lisu, kde matrice samy tiskly. Barevnost si samy míchaly, proto byla důležitá i přesnost míchání barevných odstínů. Tak vzniklo velké množství jednotlivých tisků, z kterých děti vybraly ty nejvypovednější. Ty pak slepily k sobě tak, aby k sobě díly pasovaly. Vytvořili jsme tak slepovanou grafiku rozměru zhruba A2.

MgA. Adéla Brabcová

Sobotecké branky, body, vteřiny

Pohár rozhlasu

Dne 11. května 2016 se konala v Lázních Bělohrad atletická soutěž s názvem Pohár rozhlasu, kterého se zúčastnila i naše škola. Tento den soutěžili mladší žáci a žákyně. Do závodů se však z naší školy zapojily jen žákyně z 6. A. Ostatní třídy se nemohly zúčastnit kvůli exkurzím a výletům. Ráno jsme měly sraz v 7:40 na náměstí a odtud jsme jely linkovým autobusem do Jičína. V Jičíně jsme se spojily s třemi jičínskými školami, se kterými jsme pokračovaly do Bělohradu. Když jsme dorazily na místo, tak jsme se šly připravit a rozcvičit. První disciplínou byl běh na 60 metrů dívek a poté se na několika místech stadionu rozjely další atletické disciplíny. V běhu na 600 metrů obsadila 3. místo naše žačka Tereza Ježková. Závodily byly ukončeny štafetou na 4x 60 metrů. Celý den nás doprovázela pedagogická asistentka Pera Králová, protože paní učitelka Zumrová byla také na exkurzi. Úplně na konci závodů proběhlo vyhlášení konečných výsledků. Byly jsme velice spokojené, neboť jsme neskončily poslední, ale předposlední - 9. z 10. Domů jsme se vrátily krátce po jedné hodině. Celý den se velice povedl a závody jsme si užily.

Karolína Kozáková, 6. A

Atletické soutěže

Tradičně v květnu probíhají dvě atletické soutěže - Atletický čtyřboj a Pohár rozhlasu.

Přestože máme na škole naprosto nevyhovující podmínky pro atletiku, najdou se takoví žáci, kteří i tak mají odvahu školu reprezentovat, i když většinu disciplín nemohou trénovat a doskočiště pro skok daleký, kruh pro vrh koulí a atletickou dráhu vidí poprvé až na závodech.

6. května 2016 se v Jičíně uskutečnil Atletický čtyřboj, který je určen pouze pro družstva starších žáků a žákyň. Naši školu reprezentovali: Matyáš Jirásek, Vojtěch Kunst, Jiří Kužel, Daniel Vích a Jan Jirků, za dívky Petra Loumová, Adéla Kuželová, Lucie Richterová a Klára Drapáková. Družstvo chlapců skončilo na velice pěkném čtvrtém místě ze sedmi, dívky obsadily též čtvrté místo, i když poslední. Z jednotlivců obsadil Matyáš Jirásek vynikající 4. místo, Jiří Kužel byl na 8. místě.

11. a 12. května 2016 proběhl v Lázních Bělohrad Pohár rozhlasu. Ve středu soutěžily mladší žákyň pouze v zastoupení dívek ze 6. A (ostatní žáci byli na exkurzích), ve čtvrtek pak starší žáci a žákyň. Výsledky některých žáků jsou opět obdivuhodné: Matyáš Jirásek vyhrál soutěž ve skoku vysokém (tu máme možnost v tělocvičně trénovat), Jiří Kužel byl osmý, Patrik Šimůnek, který poprvé vrhal koulí, obsadil desáté místo. Denisa Antlová se umístila na čtvrtém místě ve skoku vysokém, Veronika Šolcová byla devátá, Lucie Richterová také devátá ve vrhu koulí. Tereza Ježková doběhla jako třetí v běhu na 600 m.

Bohužel nezodpovědnost některých žáků a špatné předávky při štafetách zavinily celkově špatné umístění družstev.

Chtěla bych tímto poděkovat všem žákům a žákyním, kteří zodpovědně k soutěžím přistoupili a naši školu reprezentovali. Velice mě těší zájem dívek o atletiku a jejich touha navštěvovat atletický kroužek na naší škole. Jen nevím, kde trénovat.

Mgr. Jana Zumrová

Přátelská florbalová utkání se ZŠ Dolní Bousov

V pátek 13. května 2016 jsme se vypravili vlakem s výběrem žáků prvního a druhého ročníku na přátelská florbalová utkání do Dolního Bousova. V rámci návštěvy sehráli naši chlapci dva zápasy, které se hrály na 3x 10 minut. Nejprve nastoupili proti sobě prvňáci a museli se sklonit před velkou kvalitou bousovského výběru. Na svůj věk hrál soupeř kombinačně a byl přesný v zakončení. V naší síti tak skončil hrozivý počet 19 míčků. Kluci přijali drtivou porážku sportovně a je to pro ně velká zkušenost. Zjistili, že se toho ve florbalu musí ještě hodně naučit.

Po prvňácích se vydali na palubovku tělocvičny druháci a všichni jsme věřili, že v tomto zápase se nám bude dařit o poznání lépe. Naše očekávání bylo naplněno měrou vrchovatou a po jednoznačném vítězství 14:2 jsme nemuseli odjíždět s poráženeckou náladou.

Budeme se těšit v příštím školním roce na další spolupráci s touto školou.

ZŠ Dolní Bousov – ZŠ Sobotka 19:0, Veselý 11, Koliáš 3, Bureš 2, Urbanová 2, Vynikal 1.
Sestava prvňáků: Kunst - Daxner, Havránek - Jirků, Hrotek, Ort.

ZŠ Dolní Bousov – ZŠ Sobotka 2:14, Černoorský 2 - Boček 8, Rejzek 3, Táborský 3.
Sestava druháků: Hathaway - Matyáš, Koprnický, Kudrna - Boček, Táborský, Rejzek, Jakl.

Radek Štaff

Poslední šachový turnaj v tomto školním roce

Na poslední šachový turnaj jsme zamířili do našeho hlavního města. Turnaj pořádalo Gymnázium a základní škola PORG Praha.

Znovu jsme se rozdělili na 1. a 2. stupeň, ale tentokrát s druhým stupněm mohli hrát i žáci středních škol do 18 let. Toho využil loňský žák naší školy Petr Pipek a probjoval se na krásné druhé místo ve své kategorii do 18 let. V naší kategorii nás bylo 35 a hráli jsme 7 kol podle švýcarského systému. Hráči, se kterými jsem se zde utkal, byli mnohem lepší než já, a dokonce mnohem mladší.

Vyhlášení konečných výsledků bylo poněkud chaotické, což jsme brali s humorem. Když konečně proběhlo vyhodnocení, byli jsme dost překvapeni, jelikož jsem se umístil hned pod stupni vítězů na velice uspokojivém 4. místě a Petr Čerych hned za mnou na 5. místě v kategorii do 16 let. Zakončení našeho šachového působení na této škole se opravdu povedlo.

Díky zmatkům při vyhlásování Petr Čerych přeslechl, že se má dostavit, takže bohužel není na fotografii.

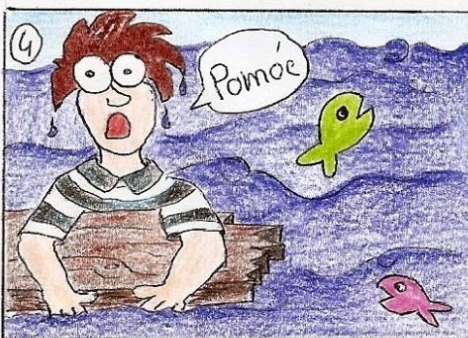
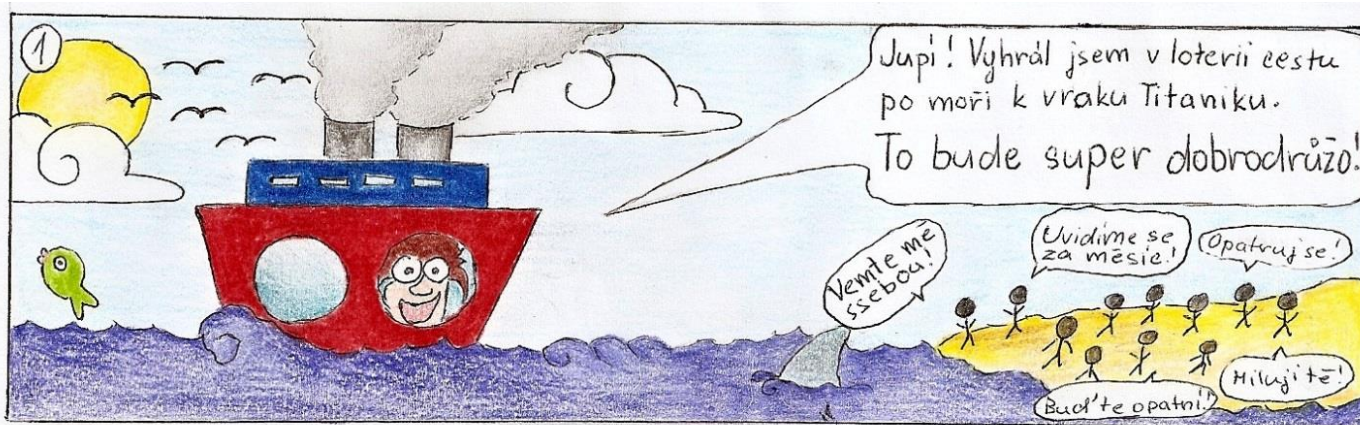

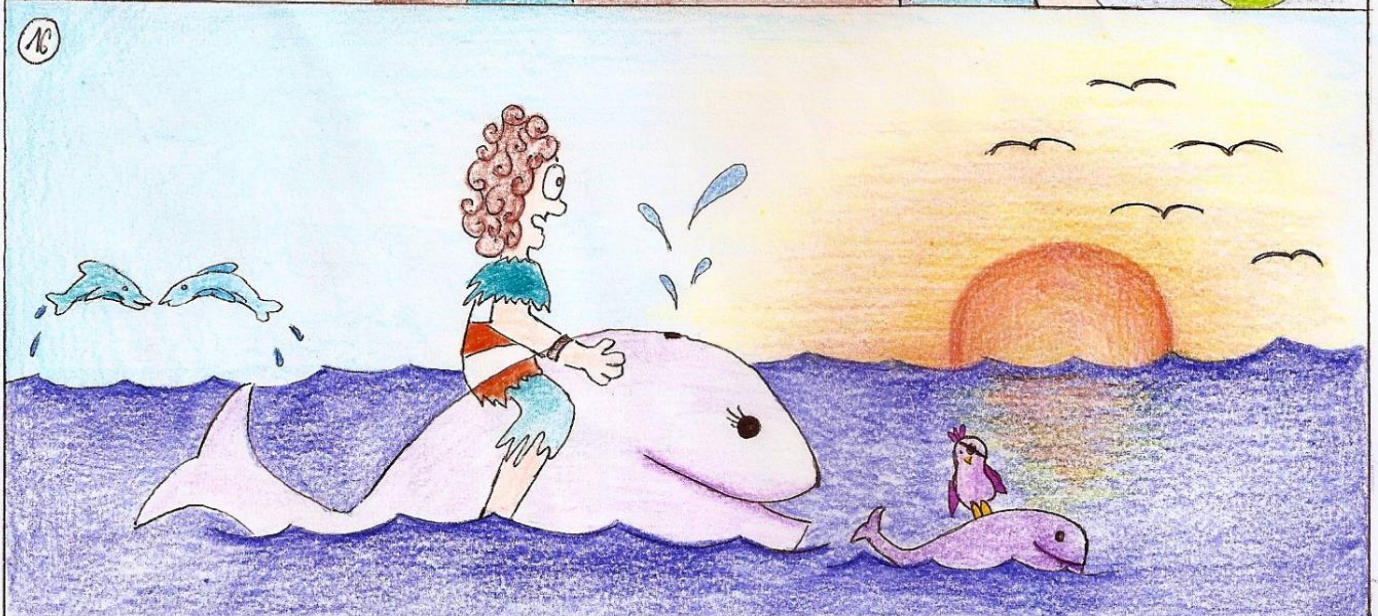
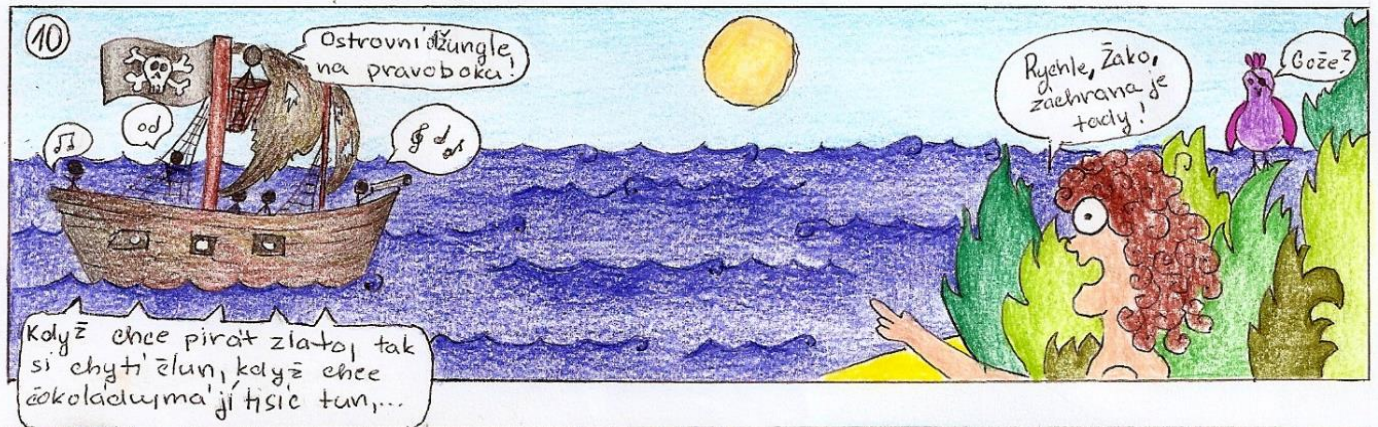
Jan Hlavatý, 9. A

Fráňova dobrodružství

Pirátské dobrodružství

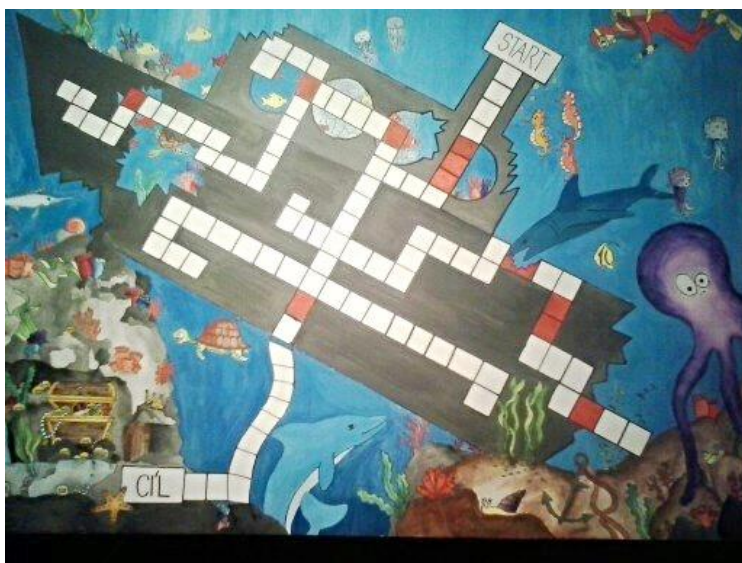

Kdo si hraje, nezlobí

Voda jako povolání

Jak jsme vás informovali ve 4. čísle Soboteckého školáka, zapojili se naši žáci do soutěže „Voda jako povolání“ uspořádané u příležitosti Světového dne vody 2016.

Z naší školy postoupila do finále v kategorii I (obrázky) Tereza Honcová (4. A) výkresem „Potápěč“ a získala za něj čestné uznání a v kategorii II (hry) si finálovou účast vybojovaly Michaela Pažoutová, Adéla Kuželová a Petra Loumová (všechny 8. A) se společenskou hrou „Cesta do hlubin“. V konkurenci 170 her obsadili vynikající 6. místo!

Všem soutěžícím, kteří reprezentovali naši školu, děkujeme a gratuluje k dosaženým úspěchům.

Radek Štaff

Vyhodnocení historického kvízu o Karlu IV.

Ve 4. čísle Soboteckého školáka jsme uveřejnili historický kvíz o Karlu IV. u příležitosti 700. výročí jeho narození. Úkolem soutěžících bylo zjistit odpovědi na deset otázek. Soutěžní kupón odevzdalo celkem 37 žáků, z nichž 17 odpovědělo zcela správně na všechny otázky. Vítězem soutěže se stává **Peter Hudec z 2. A**, který obdrží velice pěknou knihu „Po stopách Karla IV.“. Věříme, že ho potěší.

Správné odpovědi na soutěžní otázky: 1) latinsky, francouzsky, německy, italsky, česky 2) Petr Parléř a Matyáš z Arrasu 3) 1346 4) 7 5) Koňský trh 6) Mistr Theodorik 7) Vita Caroli 8) 12 9) v 7 letech s Blankou z Valois 10) 62 let

Lucie Reslová, 7. A a Radek Štaff